

TERVISHOIUKORRALDUSE SEADUS

1. peatükk. Üldsätted

§ 1. Seaduse reguleerimisala

Seadus sätestab tervishoiuteenuste osutamise nõuded ja korralduse ning tervishoiu juhtimise, rahastamise ja järelevalve korra.

§ 2. Tervishoiuteenus

- (1) Tervishoiuteenus on tervishoiutöötaja tegevus haiguse, vigastuse või mürgituse ennetamiseks, diagnoosimiseks ja ravimiseks eesmärgiga leevendada inimese vaevusi, hoida ära tema tervise seisundi halvenemine või haiguse ägenemine.
- (2) Tervishoiutöötajad on arst, hambaarst, õde ja ämmaemand, kellele on välja antud pädevussertifikaat.
- (3) Statsionaarne on tervishoiuteenus, mille osutamiseks on vajalik inimese ööpäevaringne viibimine haiglas.
- (4) Ambulatoorne on tervishoiuteenus, mille osutamiseks inimese ööpäevaringne viibimine haiglas ei ole vajalik.

§ 3. Tervishoiuteenuste osutamine

- (1) Tervishoiutöötajal on õigus osutada tervishoiuteenuseid vastavalt tema pädevussertifikaadile.
- (2) Tervishoiutöötaja on kohustatud andma igale abivajajale vältimatut arstiabi olukorras, kus abi edasilükkamine või selle mitteosutamine ohustab otseselt inimese elu või halvendab oluliselt ravitulemusi.
- (3) Seaduses sätestatud juhtudel on tervishoiuteenuste osutamiseks nõutav tegevusluba.

§ 4. Pädevussertifikaadi väljaandmine

- (1) Pädevussertifikaat antakse välja kutsekvalifikatsiooni omandamist tõendava dokumendi alusel. Pädevussertifikaadi väljaandmise aluseks olevate dokumentide loetelu kehtestab sotsiaalminister.
- (2) Pädevussertifikaate annab välja ja tervishoiutöötajate üle peab arvestust Sotsiaalministeeriumi valitsemisalas olev riigiasutus, mille põhimääruse kinnitab sotsiaalminister.
- (3) ***Tervishoiutöötaja tööandja vahetumisel väljastatakse talle tööandjale esitamiseks igakordselt pädevussertifikaadi ära kiri.***
- (4) Pädevussertifikaadi väljaandmise otsus tehakse hiljemalt kahe kuu möödumisel, arvates taotluse esitamisest. ***Pädevussertifikaadi ära kirja väljaandmise otsus tehakse 5 tööpäeva jooksul, arvates taotluse esitamisest.***

§ 5. Pädevussertifikaadi väljaandmise erisused välisriigis omandatud kutsekvalifikatsiooni korral

Kui pädevussertifikaati taotleb välisriigis kutsekvalifikatsiooni omandanud isik, võrdleb § 4 lõikes 2 nimetatud riigiasutus enne pädevussertifikaadi väljaandmise

otsustamist pädevussertifikaadi taotleja kutsekvalifikatsiooni Eestis nõutava kutsekvalifikatsiooniga.

§ 6. Pädevussertifikaadis esitatavad andmed

(1) Pädevussertifikaadis esitatakse:

1) sertifikaadi number;

2) andmed pädevussertifikaadi omaja kohta;

3) pädevussertifikaadi omaja tööandja nimi;

4) tervishoiutöötaja eriala.

(2) Pädevussertifikaadi vormi kehtestab sotsiaalminister.

§ 7. Pädevussertifikaadi kehtivusaeg

(1) Pädevussertifikaat kehtib tähtajatult.

(2) Välisriigi kodanikule, kes soovib Eestis tervishoiuteenuseid osutada kindla ajaperioodi jooksul, võib välja anda tähtajalise pädevussertifikaadi.

§ 8. Pädevussertifikaadi kehtetuks tunnistamine

(1) Pädevussertifikaat tunnistatakse kehtetuks tervishoiutöötaja suhtes süüdimõistva kohtuotsuse jõustumisel, millega mõistetud kriminaalkaristus teeb võimatuks pädevussertifikaadis märgitud erialal tegutsemise.

(2) Pädevussertifikaadi võib kehtetuks tunnistada, kui tervishoiutöötaja ei ole viie aasta jooksul töötanud erialal, millel töötamine vastab pädevussertifikaadis esitatud tervishoiuteenuste ulatusele.

(3) Pädevussertifikaadi kehtetuks tunnistamise otsuses tuuakse ära kehtetuks tunnistamise põhjused.

(4) Pädevussertifikaadi kehtetuks tunnistamise otsus tehakse pädevussertifikaadi omajale viivitamatult teatavaks.

§ 9. Uue pädevussertifikaadi väljaandmine

(1) Kui pädevussertifikaat on kehtetuks tunnistatud § 8 lõike 2 alusel, võib taotleda uue pädevussertifikaadi väljaandmist.

(2) Uue pädevussertifikaadi saamiseks peab isik uuesti läbima kutsekvalifikatsiooni omandamisele järgneva koolituse ning esitama koolituse läbimist tõendava dokumendi § 4 lõikes 2 nimetatud riigiasutusele.

(3) Uue pädevussertifikaadi väljaandmise otsus tehakse hiljemalt kahe kuu möödumisel, arvates taotluse esitamisest.

2. peatükk. Tervishoiuteenuste osutamise korraldus

1. jagu. Praksis

§ 10. Praksise mõiste

(1) Praksis on majandusüksus, mille kaudu tervishoiutöötajad tervishoiuteenuseid osutavad, välja arvatud selle peatüki 2. - 4. jaos sätestatud erisused.

(2) Praksise kaudu võib osutada ainult ambulatoorseid tervishoiuteenuseid.

§ 11. Praksise pidaja

(1) Praksise pidajaks on äriühing või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsev tervishoiutöötaja.

- (2) Äriühing või füüsilisest isikust ettevõtja võib pidada üht või mitut praksist.
- (3) Praksist pidav äriühing võib tegutseda täisühinguna, usaldusühinguna, osaühinguna või aktsiaseltsina.
- (4) Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad tervishoiutöötajad võivad praksise pidamiseks sõlmida ühise tegutsemise lepingu.

2. jagu. Üldarstiabi

§ 12. Üldarstiabi mõiste

- (1) Üldarstiabi on inimese elukohajärgne ambulatoorne tervishoiuteenus, mida osutavad perearst ja temaga koos töötavad tervishoiutöötajad.
- (2) Perearst käesoleva seaduse tähenduses on perearstina tegutsev isik, kes osutab tervishoiuteenuseid nimistu ja perearsti teeninduspiirkonna alusel.

§ 13. Perearsti nimistu

- (1) Perearsti nimistu moodustub perearsti juurde registreerunud elanikest, kellele perearst kindlustab üldarstiabi kättesaadavuse ning vajalike tervishoiuteenuste järjepidevuse perearsti tööjuhendis ettenähtud ulatuses ja korras. Perearsti tööjuhendi kehtestab sotsiaalminister.
- (2) Perearsti nimistute arvu maakondade kaupa kinnitab sotsiaalminister.

§ 14. Perearsti teeninduspiirkond

Pearsti teeninduspiirkond on lisaks nimistule perearstile teenindamiseks määratud piirkond omavalitsusüksuses, kus elavatele ja ajutiselt viibivatele inimestele perearst osutab vältimatut arstiabi ja mille elanikud saavad nimistu kohtade vabanemisel eelisjärjekorras registreeruda nimistusse.

§ 15. Perearsti tegutsemise piirangud

- (1) Perearst ei või töötada mujal kui õppe- või teadustööl.
- (2) Perearst ei või olla haiglat või praksist pidava äriühingu osanik või aktsionär, sellise äriühingu osanikuks või aktsionäriks oleva äriühingu osanik või aktsionär ega haiglat või praksist pidav füüsilisest isikust ettevõtja.

§ 16. Nimistu moodustamine

- (1) Nimistu moodustamise õiguse andmiseks viib maavanem läbi avaliku konkursi sotsiaalministri poolt kehtestatud korras.
- (2) Nimistu moodustamise õiguse taotleja esitab moodustamise õiguse andjale järgmised dokumendid:
- 1) nimistu moodustamise õiguse taotlemise avaldus, milles muuhulgas märgitakse ära tegevuskoha asukoht ja aadress;
 - 2) pädevussertifikaadi ärakiri;
 - 3) taotleja sidevahendite numbrid;
 - 4) riigilõivu tasumise kviitung.
- (3) Väljaandja nõudel on nimistu taotleja kohustatud esitama täiendavat teavet sisaldavaid dokumente, kui see on vajalik nimistu moodustamise õiguse andmise aluseks olevate asjaolude täpsustamisel.
- (4) Perearsti nimistu suuruse ning nimistu moodustamise ja muutmise korra kehtestab sotsiaalminister.

§ 17. Perearstina tegutsemise õiguse andmine

- (1) Maavanem kinnitab oma korraldusega perearsti nimistu ja määrab perearstile teeninduspiirkonna.
- (2) Perearstina tegutsemise õigus tekib lõikes 1 nimetatud korralduse jõustumisel.
- (3) Perearst on kohustatud kahe kuu jooksul, arvates lõikes 1 nimetatud korralduse jõustumisest, esitama maavanemale andmed perearstipraksise ruumide, sisseseade ja aparatuuri kohta.
- (4) Perearstipraksise ruumide, sisseseade ja aparatuuri nõuded kehtestab sotsiaalminister.

§ 18. Teatamiskohustus

- (1) Perearst on kohustatud teatama maakonnaarstile:
 - 1) tegevuskoha muutmise kavatsusest;
 - 2) ruumide, sisseseade või aparatuuri muudatustest, mis võivad halvendada tema kohustuste täitmist;
 - 3) sidevahendite numbrite muutumisest.
- (2) Tegevuskoha muutmise kavatsusest teatab perearst maakonnaarstile vähemalt kuus kuud ette.

§ 19. Perearstina tegutsemise õiguse peatamine

- (1) Maavanem **võib peatada** perearstina tegutsemise õiguse, kui:
 - 1) perearst ei ole **korduvalt** täitnud teatamiskohustust;
 - 2) perearstipraksise ruumid, sisseseade või aparaat ei vasta kehtestatud nõuetele;
 - 3) osutatavate tervishoiuteenuste kvaliteet on madal **või kui tervishoiuteenuste osutamise ei vasta § 2 lõikele 1**;
 - 4) perearst on ajutiselt töövõimetu;
 - 5) perearst on tunnistatud teadmata kadunuks.
- (2) Lõike 1 punktis 3 nimetatud juhul peatab maavanem perearstina tegutsemise õiguse omal algatusel või Eesti Haigekassa ettepanekul. Peatamise aluse kindlakstegemise kord **Eesti Haigekassa poolt** sätestatakse seadusega.
- (3) Maavanem annab lõike 1 punktides 1 – 3 nimetatud alustel perearstina tegutsemise õiguse peatamisel puuduste kõrvaldamiseks tähtaja pikkusega kuni kolm kuud.
- (4) Perearstina tegutsemise õiguse peatumise ajal ei ole perearstil õigust osutada tervishoiuteenuseid kuni perearstina tegutsemise õiguse taastamiseni.
- (5) Maavanem taastab perearstina tegutsemise õiguse, kui:
 - 1) pärast kõrvaldamiseks antud tähtaja möödumist on perearstina tegutsemise õiguse peatamise aluseks olnud puudused kõrvaldatud;
 - 2) perearst terveneb;
 - 3) perearsti teadmata kadunuks tunnistamine on tühistatud.

§ 20. Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmine

- (1) Maavanem võtab perearstilt ära perearstina tegutsemise õiguse, kui:
 - 1) seda taotleb perearst ise;
 - 2) perearsti pädevussertifikaat on tunnistatud kehtetuks;
 - 3) perearst ei ole kahe kuu jooksul, arvates nimistu kinnitamisest ja teeninduspiirkonna määramisest, esitanud andmeid perearstipraksise ruumide, sisseseade ja aparatuuri kohta;
 - 4) pärast etteantud tähtaja möödumist ei ole perearstina tegutsemise õiguse peatamise aluseks olnud puudused kõrvaldatud;
 - 5) perearstipraksis on avatud omavalitsusüksuse territooriumil, mille elanikud moodustavad perearsti nimistust vähemuse;

- 6) perearst on töövõimetu üle nelja kuu järjest või üle viie kuu kalendriaasta jooksul;
- 7) perearst sureb või tunnistatakse surnuks.
- (2) Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmise korralduses tuuakse ära tegutsemise õiguse äravõtmise tinginud asjaolud koos viitega seadusesättele.
- (3) Perearstina tegutsemise õiguse äravõtmise otsus tehakse lõike 1 punktides 1 - 6 nimetatud juhtudel perearstile viivitamatult teatavaks.

§ 21. Toimingud perearstina tegutsemise õiguse peatamisel või äravõtmisel

Pearstina tegutsemise õiguse peatamise või äravõtmise korralduses määratakse perearsti nimistu ja teeninduspiirkonna teenindamise kord kuni perearstina tegutsemise õiguse taastamiseni või uue perearsti nimistu kinnitamiseni ja teeninduspiirkonna määramiseni.

§ 22. Perearstipraksis

- (1) Perearstipraksis on majandusüksus, mille kaudu perearst ja temaga koos töötavad tervishoiutöötajad tervishoiuteenuseid osutavad.
- (2) Perearst on kohustatud avama perearstipraksise selle omavalitsusüksuse territooriumil, mille elanikud moodustavad tema nimistust enamuse.
- (3) Perearstipraksise pidajaks on äriühing või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsev perearst.
- (4) Äriühing võib pidada üht või mitut perearstipraksist.
- (5) Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad perearstid võivad perearstipraksise pidamiseks sõlmida ühise tegutsemise lepingu.

§ 23. Äriühing perearstipraksise pidajana

- (1) Perearstipraksist pidav äriühing võib tegutseda täisühinguna, usaldusühinguna, osäühinguna või aktsiaseltsina.
- (2) Täisühinguna või usaldusühinguna tegutseva äriühingu ühinguleping lisatakse ühingu äriregistrisse kandmise avaldusele.
- (3) Aktsiaseltsina tegutsev äriühing võib välja lasta üksnes nimelisi aktsiaid.
- (4) Perearstipraksist pidav äriühing võib ühineda ainult teise perearstipraksist pidava äriühinguga.

§ 24. Tegevusala

- (1) Perearstipraksist pidaval äriühingul ei või olla teist tegevusala peale üldarstiabi osutamise.
- (2) Füüsilisest isikust ettevõtjana äriregistrisse kantud perearst võib äriregistrisse kantud ärinime all osutada ainult üldarstiabi.

§ 25. Perearstipraksist pidava äriühingu osanik ja aktsionär

- (1) Perearstipraksist pidava äriühingu osanik või aktsionär võib olla üksnes selle ühingu poolt peetava perearstipraksise kaudu tervishoiuteenuseid osutav perearst.
- (2) Kui osaniku või aktsionäri perearstina tegutsemise õigus on ära võetud, peab ta oma osa või aktsia kolme kuu jooksul võõrandama lõikes 1 nimetatud isikule. Kui aktsia või osa ei ole kolme kuu jooksul võõrandatud, on perearstipraksist pidav äriühing kohustatud aktsia tühistama ja osa või aktsia väärtuse isikule hüvitama.
- (3) Osaniku või aktsionäri surma korral peab tema pärija osa või aktsia võõrandama lõikes 1 nimetatud isikule kolme kuu jooksul arvates pärimisõiguse tunnistamisest. Kui aktsia või osa ei ole kolme kuu jooksul võõrandatud, on perearstipraksist pidav äriühing kohustatud aktsia tühistama ja osa või aktsia väärtuse pärijale hüvitama.

(4) Kui lõikes 2 või 3 nimetatud osanik või aktsionär oli ainus äriühingu osanik või aktsionär, lõpetatakse äriühing kohtuotsusega nimistu moodustamise õiguse andja või pärija nõudel.

3. jagu. Kiirabi

§ 26. Kiirabi mõiste

(1) Kiirabi on erakorraline haiglaelne tervishoiuteenus trauma, mürgituse või eluohtliku haigestumise esmaseks diagnoosimiseks ja raviks ning erakorralist abi vajava isiku transpordiks haiglasse.

(2) Igal Eesti Vabariigi territooriumil viibival inimesel on õigus kiirabile.

§ 27. Kiirabipraksis

(1) Kiirabi osutatakse kiirabipraksise kaudu.

(2) Kiirabipraksiste arvu maakondade kaupa kehtestab sotsiaalminister.

(3) Kiirabipraksiste teeninduspiirkonnad kinnitab maavanem.

§ 28. Kiirabipraksise pidaja

(1) Kiirabipraksise pidajaks on:

1) valitsusasutuse hallatav riigiasutus Sotsiaalministeeriumi valitsemisalas;

2) äriühing, sihtasutus või füüsilisest isikust ettevõtja.

(2) Lõike 1 punktis 2 nimetatud ettevõtja ja sihtasutuse poolt kiirabipraksise pidamiseks on nõutav tegevusluba.

(3) Kiirabipraksise pidaja võib pidada üht või mitut kiirabipraksist.

(4) Kiirabi osutamiseks sõlmib maavanem lepingu kiirabipraksise pidajaga sotsiaalministri kehtestatud tingimustel ja korras.

(5) Kiirabipraksist pidaval äriühingul ei või olla teist tegevusala peale kiirabi osutamise.

(6) Füüsilisest isikust ettevõtjana äriregistrisse kantud kiirabipraksise pidaja võib äriregistrisse kantud ärinime all osutada ainult kiirabi.

4. jagu. Eriarstiabi

§ 29. Eriarstiabi mõiste ja osutamise viisid

(1) Eriarstiabi on tervishoiuteenus, mida osutavad tervishoiutöötajad haiglas või eriarstipraksise kaudu.

(3) Eriarstiabi erialade loetelu ning tervishoiuteenuste loetelu erialade kaupa kinnitab sotsiaalminister. Loetelus nimetatakse erialad, millel võib tegutseda ainult haiglas.

(4) Eriarstipraksisele kohaldatakse 1. jaos sätestatud.

§ 30. Haigla

(1) Haigla on:

1) valitsusasutuse hallatav riigiasutus Sotsiaalministeeriumi valitsemisalas;

2) majandusüksus, mille pidajaks on aktsiaselts või sihtasutus.

(2) Lõike 1 punktis 2 nimetatud haigla tegutsemiseks on nõutav tegevusluba.

(3) Lõikes 1 nimetatud asutusel ja isikul ei või olla teist tegevusala peale eriarstiabi osutamise ning õppe- ja teadustöö.

(4) Haigla liigid kehtestab sotsiaalminister.

§ 31. Haiglate arengukava

Vabariigi Valitsuse kinnitab haiglate arengukava, milles esitatakse kriteeriumid ravikindlustuse eelarvest rahastatava eriarstiabi mahu kindlaksmääramiseks.

3. peatükk. Tegevusluba

§ 32. Tegevusloa taotlemise kohustus

(1) Tegevusluba on vajalik:

- 1) praksise, sealhulgas eriarstipraksise pidamiseks;
- 2) kiirabipraksise pidamiseks;
- 3) haigla tegutsemiseks.

(2) Sotsiaalministeeriumi hallatava kiirabipraksise pidaja või haigla tegutsemiseks tegevusluba ei väljastata, vaid tema pädevus sätestatakse tema põhimääruses, mille kinnitab sotsiaalminister.

§ 33. Tegevusloa taotlemine

(1) Tegevusloa saamiseks esitab taotleja tegevusloa väljaandjale järgmised dokumendid:

- 1) tegevusloa taotlemise avaldus, milles muuhulgas märgitakse ära taotleja nimi ning tegevuskoha asukoht ja aadress;
- 2) osalise õigusvõimega juriidilise isiku ärakirjad asutamislepingust või –otsusest ja põhikirjast või ühingulepingust või kui ühinguleping on sõlmitud suuliselt, siis ühingulepingu olulised tingimused;
- 3) füüsilisest isikust ettevõtja puhul ettevõtja nimi, isikukood, elukoht ja ärinimi;
- 4) tervishoiuteenuste loetelu, mille osutamiseks tegevusluba taotletakse;
- 5) praksise või kiirabipraksise pidamise loa taotlemise puhul taotletavate praksiste või kiirabipraksiste arv;
- 6) haigla tegutsemise loa taotlemise puhul taotletav haigla liik;
- 7) andmed ruumide, sisseseade ja aparatuuri kohta;
- 8) audiitorühingu andmed, kelle teenuseid kasutatakse;
- 9) taotleja sidevahendite numbrid;
- 10) riigilõivu tasumise kviitung.

(2) Praksise pidamiseks loa taotlemise puhul ei ole nõutav lõike 1 punktis 8 nimetatud andmete esitamine.

(3) Praksise, kiirabipraksise ja haigla ruumide, sisseseade ja aparatuuri nõuded kehtestab sotsiaalminister.

§ 34. Tegevusloa väljaandmise otsustamine

(1) Tegevusloa väljaandja kontrollib taotleja poolt esitatud andmeid ja teeb otsuse tegevusloa väljaandmise või sellest keeldumise kohta kahe kuu jooksul, arvates § 33 lõikes 1 nimetatud nõuetekohaste dokumentide esitamisest.

(2) Tegevusloa väljaandja nõudel on tegevusloa taotleja kohustatud esitama täiendavat teavet sisaldavaid dokumente, kui see on vajalik tegevusloa väljaandmise aluseks olevate asjaolude täpsustamisel.

(3) Kui tegevusloa väljaandja nõuab taotlejalt täiendavat teavet sisaldavaid dokumente, tuleb otsus teha kolme kuu jooksul, arvates § 33 lõikes 1 nimetatud nõuetekohaste dokumentide esitamisest .

§ 35. Tegevusloa väljaandmine

- (1) Tegevusloa annab välja § 4 lõikes 2 nimetatud riigiasutus.
- (2) Tegevusluba antakse välja 15 tööpäeva jooksul pärast väljaandmise otsuse tegemist.

§ 36. Tegevusloas esitatavad andmed

Tegevusloas esitatakse:

- 1) andmed loa omaja kohta;
- 2) tegevusloa number ja väljaandmise kuupäev;
- 3) praksise pidamise ja haigla asutamise loa puhul lubatavate tervishoiuteenuste loetelu;
- 4) praksise või kiirabipraksise pidamise loa puhul praksiste või kiirabipraksiste arv;
- 5) haigla tegutsemise loa puhul haigla liik;
- 6) tegevuskoht;
- 7) otsuse tegemise kuupäev.

§ 37. Tegevusloa väljaandmisest keeldumine

- (1) Tegevusluba ei väljastata, kui tegevusloa taotleja:
 - 1) ei esita nõutavaid andmeid sisaldavaid dokumente;
 - 2) ei vasta nõuetele, mis esitatakse taotletavate tervishoiuteenuste osutamiseks;
 - 3) on pankrotivõlgnik;
 - 4) esitab teadvalt valeandmeid;
 - 5) varasem tegevusluba on § 41 lõike 1 punktides 2 - 5 toodud alustel kehtetuks tunnistatud ja kehtetuks tunnistamisest on möödunud vähem kui üks aasta.
- (2) Tegevusloa väljaandja teatab tegevusloa taotlejale tegevusloa väljaandmisest keeldumisest 10 tööpäeva jooksul pärast väljaandmisest keeldumise otsuse tegemist. Teade edastatakse kirjalikult koos põhjendusega ja keeldumise aluse äranäitamiseega.

§ 38. Tegevusloa kehtivus

- (1) Tegevusluba hakkab kehtima tema väljaandmise päevast.
- (2) Tegevusluba kehtib tähtajatult.

§ 39. Teatamiskohustus

Tegevusloa omaja on kohustatud teatama tegevusloa väljaandjale ruumide, sisseseade või aparatuuri muudatustest ning tervishoiutöötajate koosseisu muudatustest, kui need asjaolud võivad seada ohtu tegevusloas sätestatud tingimuste täitmise.

§ 40. Tegevusloa peatamine

- (1) Tegevusloa väljaandja **võib peatada** tegevusloa, kui:
 - 1) tegevusloa omaja ei ole **korduvalt** täitnud teatamiskohustust;
 - 2) praksise, kiirabipraksise või haigla ruumid, sisseseade või aparaat ei vasta kehtestatud nõuetele;
 - 3) muudatused tervishoiutöötajate koosseisus ei võimalda tegevusloa omajal täita tegevusloas sätestatud tingimusi;
 - 4) osutatavate tervishoiuteenuste kvaliteet on madal **või kui tervishoiuteenuste osutamine ei vasta § 2 lõikele 1.**
- (2) Lõike 1 punktis 4 nimetatud juhul peatab tegevusloa väljaandja tegevusloa omal algatusel või Eesti Haigekassa ettepanekul. Peatamise aluse kindlakstegemise kord **Eesti Haigekassa poolt** sätestatakse seadusega.
- (3) Tegevusloa väljaandja annab tegevusloa peatamisel puuduste kõrvaldamiseks tähtaja pikkusega kuni kolm kuud.

(4) Tegevusloa peatumise ajal ei ole tegevusloa omajal õigust osutada tervishoiuteenuseid kuni tegevusloa kehtivuse taastamiseni, välja arvatud tervishoiuteenuste osutamine pidevat ravi vajavatele tegevusloa peatamise hetkel haiglas viibinud patsientidele.

(5) Kui pärast kõrvaldamiseks antud tähtaja möödumist on tegevusloa peatamise aluseks olnud puudused kõrvaldatud, taastab tegevusloa väljaandja oma otsusega tegevusloa kehtivuse.

§ 41. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

(1) Tegevusloa väljaandja tunnistab tegevusloa kehtetuks, kui:

- 1) seda taotleb tegevusloa omaja ise;
- 2) pärast etteantud tähtaja möödumist ei ole tegevusloa peatamise aluseks olnud puudused kõrvaldatud;
- 3) tegevusloa omaja, kiirabipraksis või haigla on rikkunud käesolevat seadust või selle alusel kehtestatud õigusakte;
- 4) tegevusloa omaja ei ole alustanud tegevusloas nimetatud tervishoiuteenuste osutamist ühe aasta jooksul arvates tegevusloa väljaandmisest;
- 5) paragrahv 40 lõike 1 punktis 4 nimetatud puudus on kõrvaldatud, kuid on põhjendatud kahtlus, et see on ajutine.

(2) Tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsuses tuuakse ära:

- 1) andmed loa omaja kohta;
- 2) tegevusloa number ja väljaandmise kuupäev;
- 3) tegevusloa kehtetuks tunnistamise tinginud asjaolud koos viitega seadusesättele, mille alusel tegevusloa kehtetuks tunnistatakse;
- 4) otsuse tegemise kuupäev.

(3) Tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus tehakse tegevusloa omajale viivitamatult teatavaks. Haigla tegutsemise tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus avaldatakse ka ametlikus väljaandes "Ametlikud teadaanded".

§ 42. Tegevusloa osaline peatamine või kehtetuks tunnistamine

(1) Kui tegevusloa peatamise või kehtetuks tunnistamise alused esinevad vaid mõnede tervishoiuteenuste osutamisel või mõne praktilise või kiirabipraksise tegevuses, võib tegevusloa peatada või kehtetuks tunnistada osaliselt, piirates tegevusloas esitatud lubatavate tervishoiuteenuste loetelu või lubatavate praktiliste või kiirabipraksiste arvu.

(2) Tegevusloa osalise peatamise puhul kohaldatakse § 40 lõikes 4 esitatud piirangut vaid selle tervishoiuteenuse, praktilise või kiirabipraksise kohta, mis on nimetatud tegevusloa peatamise otsuses.

(3) Tegevusloa osalisel kehtetuks tunnistamisel tuuakse kehtetuks tunnistamise otsuses lisaks § 41 lõikes 2 nimetatud andmetele ära, milliste tervishoiuteenuste kohta tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus kehtib või milline on lubatav praktiliste või kiirabipraksiste arv.

§ 43. Uue tegevusloa taotlemine

(1) Tegevusloa omaja peab taotlema uue tegevusloa väljaandmist ja senise tegevusloa kehtetuks tunnistamist, kui ta soovib:

- 1) praktilise pidamise ja haigla tegutsemise loa puhul täiendada lubatavate tervishoiuteenuste loetelu;
- 2) praktilise või kiirabipraksise pidamise loa puhul suurendada praktiliste või kiirabipraksiste arvu;

- 3) haigla tegutsemise loa puhul muuta haigla liiki.
- (2) Uus tegevusloa antakse välja §-des 33 - 38 sätestatud korras.
- (3) Uue tegevusloa väljaandmise taotlus ja senise tegevusloa kehtetuks tunnistamise taotlus menetletakse ja otsus langetatakse ühel ajal.
- (4) Haigla tegutsemise senise tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus ja uue tegevusloa väljaandmise otsus avaldatakse ametlikus väljaandes "Ametlikud teadaanded".

4. peatükk. Tervishoiuteenuste osutamise dokumenteerimine

§ 44. Tervishoiuteenuse osutamist tõendavad dokumendid

(1) Tervishoiuteenuse osutamist tõendavad järgmised tervishoiutöötajate poolt täidetavad dokumendid:

- 1) haiguslugu;
- 2) ambulatoorne kaart;
- 3) saatekiri;
- 4) teatis;
- 5) kiirabikaart;
- 6) kiirabi traumakaart;
- 7) kiirabi elustamiskaart;
- 8) ekspertiisiakt;
- 9) arstliku läbivaatuse akt;
- 10) epikriis.

(2) Tervishoiuteenuste osutamist tõendavad dokumendid sisaldavad delikaatseid isikuandmeid ja nende töötlemine on lubatud ainult seadusega sätestatud tingimustel.

(3) Tervishoiuteenuste osutamist tõendavate dokumentide vormid ning nende täitmise, väljastamise ja säilitamise korra kehtestab sotsiaalminister.

§ 45. Haiguslugu ja ambulatoorne kaart

(1) Haiguslugu ja ambulatoorne kaart on dokumendid, milles kirjeldatakse patsiendi tervise seisundit, tema suhtes teostatud uuringuid ja talle määratud ravi.

(2) Haigusloo täidab tervishoiutöötaja statsionaarse tervishoiuteenuse osutamisel vastavalt oma pädevusele.

(3) Ambulatoorse kaardi täidab tervishoiutöötaja ambulatoorse tervishoiuteenuse osutamisel vastavalt oma pädevusele.

§ 46. Saatekiri ja teatis

(1) Saatekiri on dokument, mille tervishoiutöötaja täidab patsiendi suunamisel edasise ravi või arvamuse saamiseks või patsiendi kohta kogutud materjali suunamisel uuringuteks.

(2) Teatis on dokument, mille tervishoiutöötaja täidab:

- 1) vastuseks saatekirjale ning milles esitatakse andmed patsiendi tervise seisundi ja ravi kohta;
- 2) väljastamiseks Tervisekaitseinspeksioonile patsiendil nakkushaiguse diagnoosimisel ja nakkushaiguse vastu vaksineerimisel.

§ 47. Kiirabikaart, kiirabi traumakaart ja kiirabi elustamiskaart

(1) Kiirabikaart (ja kiirabi traumakaart) on dokument, mis kirjeldab kiirabi patsiendi tervise seisundit, tema suhtes haiglaeelselt teostatud ravi ja uuringuid.

Kiirabikaardi täidab arst või õde (või parameedik???) oma pädevuse ulatuses.
(2) Kiirabi elustamiskaart on dokument, mis kirjeldab kliinilises surmas patsiendi tervise seisundit, tema suhtes haiglaeelselt teostatud ravi ja uuringuid. Kiirabi elustamiskaardi täidab arst või õde (või parameedik???) oma pädevuse ulatuses erakorralise haiglaeelse arstiabi osutamisel kliinilises surmas patsiendile sõltumata elustamise tulemusest.

§ 48. Ekspertiisiakt ja arstliku läbivaatuse akt

(1) Ekspertiisiakt on dokument, mille tervishoiutöötaja täidab seadusega sätestatud juhtudel kohtu, uurija või järelvalveametniku nõudel.

(2) Arstliku läbivaatuse akt on dokument, mille tervishoiutöötaja täidab inimese tervise seisundi hindamisel tema enda või selleks õigustatud isiku nõudel.

§ 49. Epikriis

(1) Epikriis on lühikokkuvõtte patsiendi tervise seisundist, põetud haigustest, tema suhtes teostatud uuringutest ja ravist.

(2) Epikriis täidetakse patsiendi lahkumisel haiglast või pikaajalise statsionaarse ravi korral iga nelja nädala möödumisel.

(3) Epikriis väljastatakse:

- 1) tervishoiutöötajale, kes patsiendi suunas;
- 2) patsiendi perearstile, kui seadusega ei sätestata teisiti;
- 3) patsiendile.

5. peatükk. Tervishoiu rahastamine

§ 50. Tervishoiu rahastamise viisid

Tervishoidu rahastatakse:

- 1) riigieelarvest;
- 2) ravikindlustuse eelarvest;
- 3) valla- ja linna eelarvest;
- 4) patsiendi poolt.

§ 51. Tervishoiu rahastamine riigieelarvest

(1) Riigieelarvest rahastatakse:

- 1) kiirabi osutamine ning riigi meditsiiniline julgeolekuvaru;
- 2) kohtupsühhiaatiline ravi;
- 3) ohtlike nakkushaiguste ennetus ja ravi;
- 4) kohtuarstlik ekspertiis, kohtupsühhiaatiline ekspertiis ja ravikvaliteedi komisjoni tellitud ekspertiis;
- 5) riiklikud tervishoiualased ennetusprogrammid;
- 6) ravikindlustusega hõlmamata isikute vältimatu arstiabi ja üldarstiabi ning nende isikute soodusravimite maksumus sotsiaalministri kehtestatud ulatuses;
- 7) tervishoiutöötajate kutsekvalifikatsiooni omandamisele eelneva ja järgneva koolituse õppebaasiks olevate haiglate ja praksiste pidajate ravikvaliteedi taseme säilitamine;
- 8) tervishoiualane teadustegevus;
- 9) käesoleva seaduse alusel loodud Sotsiaalministeeriumi hallatavate riigiasutuste tegevus.

(2) Riigieelarvest rahastatakse tervishoidu Sotsiaalministeeriumi eelarve kaudu.

§ 52. Tervishoiu rahastamine ravikindlustuse eelarvest

(1) Ravikindlustuse eelarvest rahastatakse:

- 1) ravikindlustusega hõlmatud isikutele ja nendega võrdsustatud isikutele osutatavad tervishoiuteenused vastavalt ravikindlustushüvitiste hinnakirjale ning nende isikute soodusravimite maksumus sotsiaalministri kehtestatud ulatuses;
- 2) tervishoiualased ennetusprogrammid;
- 3) tervishoiualane teadustegevus

(2) Lõike 1 punktis 1 nimetatud tervishoiuteenuste osutamine rahastatakse ravikindlustuse eelarvest siis, kui teenust osutatakse Eesti Haigekassaga sõlmitud lepingu alusel.

(3) Ravikindlustuse eelarvest rahastamine toimub Eesti Vabariigi ravikindlustuse seadusega (RT 1991, 23, 272; RT I 1999, 7, 113; 29, 397) sätestatud korras.

§ 53. Tervishoiu rahastamine valla- ja linnaeelarvest

Valla- või linnaeelarvest võib rahastada valla- ja linna elanikele tervishoiuteenuste osutamist.

§ 54. Tervishoiu rahastamine patsiendi poolt

Paragrahvides 51 ja 52 sätestamata juhtudel maksab patsient tervishoiuteenuse osutamise eest ise.

6. peatükk. Tervishoiu juhtimine ja järelevalve

§ 55. Sotsiaalministri ülesanded

(1) Lisaks selles seaduses sätestatud õigusaktidele kehtestab sotsiaalminister:

- 1) riikliku tervishoiustatistika kogumise ja aruannete esitamise korra;
- 2) tervishoiuseadmete liigitamise alused;
- 3) kallihinnalise aparatuuri loetelu ja soetamise korra;
- 4) tervishoiuteenuste kättesaadavuse standardid;
- 5) tervishoiutöötajate kutsekvalifikatsiooni omandamisele eelneva ja järgneva koolituse õppebaasiks olevate haiglate ja praksiste pidajate loetelu ja õppebaasina tegutsemise korra.

(2) Sotsiaalministril on õigus kehtestada tervishoiuteenuste kvaliteedinõudeid.

§ 56. Maakonnaarst

(1) Maakonnaarst on maavalitsuse ametnik, kelle ülesandeks on:

- 1) seadusega maavanemale pandud tervishoiualaste ülesannete täitmise korraldamine;
- 2) terviseedenduse ja tervisehäirete ennetamise korraldamine;
- 3) maakonna elanike tervise seisundi kohta statistiliste andmete kogumine ja analüüs ning aruannete esitamine;

4) teiste seadusega temale pandud ülesannete täitmine.

(2) Maakonnaarsti nimetab ametisse maavanem.

(3) Maakonnaarstiks võib nimetada isiku, kes vastab avaliku teenistuse seaduse (RT I 1995, 16, 228; 1999, 7, 112; 10, 155; 16, 271 ja 276) §-des 14 ja 16 sätestatud nõuetele ning kellel on akadeemiline kõrgharidus.

§ 57. Tervishoiu järelevalve

(1) Järelevalvet käesoleva seadusega sätestatud nõuete täitmise üle teostavad:

- 1) **maakonnaarst** maakonnas tegutsevate perearstide suhtes;
 - 2) paragrahvi 4 lõikes 2 nimetatud riigiasutus praksise pidajate, kiirabipraksise pidajate ja haiglate suhtes;
 - 3) Eesti Haigekassa seadusega ettenähtud juhtudel ja korras.
- (2) Järelevalve teostamise korra kehtestab sotsiaalminister.

§ 58. Järelevalve teostaja õigused

Järelevalve teostajal on oma seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks õigus:

- 1) siseneda etteteatamisel kontrollitava isiku või asutuse ruumidesse;
- 2) tutvuda tervishoiuteenuste osutamist tõendavate dokumentidega;
- 3) saada kontrollitava isiku või asutuse juhtorganitelt ja tervishoiutöötajatelt seletusi;
- 4) teha kontrollitavale isikule või asutusele ettepanekuid tegevuse parandamiseks ning ettekirjutusi puuduste kõrvaldamiseks.

7. peatükk. Rakendussätted

§ 59. Pädevussertifikaatide väljaandmine

(1) Seaduse jõustumise ajaks kutsekvalifikatsiooni omandanud isik peab taotlema pädevussertifikaadi väljaandmist ühe aasta jooksul, arvates seaduse jõustumisest, lisades taotlusele kutsekvalifikatsiooni omandamist tõendava dokumendi.

(2) Lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul taotluse mitteesitamise korral kaotab isik õiguse osutada tervishoiuteenuseid.

(3) Pädevussertifikaadi väljaandmisest võib keelduda, kui tervishoiutöötaja ei ole viie aasta jooksul töötanud tema kutsekvalifikatsiooni tõendavas dokumendis esitatud erialal.

(4) Lõigetes 2 ja 3 nimetatud juhtudel võib isik taotleda uue pädevussertifikaadi väljaandmist §-s 9 sätestatud korras.

§ 60. Tegevuslubade väljaandmine

(1) Seaduse jõustumise ajal tegutsev isik, kelle tegevusala on tervishoiuteenuste osutamine ning kellel selle seaduse kohaselt peab tervishoiuteenuste osutamiseks olema tegevusluba, peab taotlema tegevusloa väljaandmist ühe aasta jooksul, arvates seaduse jõustumisest.

(2) Lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul taotluse mitteesitamise korral või juhul, kui tegevusloa väljaandja ei väljasta tegevusluba § 37 lõike 1 punktides 1 – 4 toodud alustel, kaotab isik õiguse osutada tervishoiuteenuseid.

§ 61. Haldusõiguserikkumiste seadustiku muutmine

Haldusõiguserikkumiste seadustikku (RT 1992, 29, 396; I 1999, 41, 496; 58, 608; 60, 616) muudetakse järgmiselt:

1) paragrahvi 38 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“(1) Tegevusloata tervishoiuteenuste osutamise või tervishoiuteenuste ebaseadusliku reklaami eest – määratakse rahatrahv kuni saja päevapalga ulatuses.”;

2) paragrahvist 179 jäetakse välja sõnad „, kiirabi”;

3) paragrahvi 205 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“(1) tervishoiukorralduse seaduses nimetatud riigiasutuse juhil käesoleva seadustiku § 38 lõike 1 järgi.”.

§ 62. Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse muutmise

Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse (RT I 1993, 37, 558; 1999, 82, 755) § 6 lõikest 2 jäetakse välja sõna „, tervishoiuasutuste”.

§ 63. Rahuaja riigikaitse seaduse muutmise

Rahuaja riigikaitse seaduse (RT I 1995, 18, 240; 1996, 25, 519; 49, 953; 1999, 16, 271) § 16 lõike 2 punkt 17 tunnistatakse kehtetuks.

§ 64. Reklaamiseaduse muutmise

Reklaamiseadust (RT I 1997, 52, 835; 1999, 27, 388) täiendatakse §-ga 14¹ järgmises sõnastuses:

“§ 14¹. Tervishoiuteenuste reklaam

Praksise, perearstipraksise, kiirabipraksise või haigla pidaja võib avalikult teatada ainult oma nime, tööaja, tegevuskoha, eriala, tervishoiutöötajate nimed ja erialad ning osutatavad tervishoiuteenused.”

§ 65. Riigilõivuseaduse muutmise

Eesti Vabariigi riigilõivuseaduse (RT I 1997, 80, 1344; 86, 1461; 87, 1466 ja 1467; 93, 1563; 1998, 2, 47; 4, 63; 23, 321; 36/37, 552 ja 553; 52/53, 771; 57, 859; 59, 941; 60, 951; 61, 979 ja 985; 64/65, 1004, 1005 ja 1008; 86/87, 1408; 97, 1519; 103, 1701; 108/109, 1783; 111, 1829; 1999, 16, 275; 23, 355; 24, 359 ja 360; 25, 364; 27, 380, 384, 385, 386 ja 392; 29, 400 ja 404; 30, 415; 58, 608; 75, 704; 84, 764) §-i 183 täiendatakse lõigetega 3⁹ ja 3¹⁰ järgmises sõnastuses:

“(3⁹) Praksise pidamise, kiirabipraksise pidamise ja haigla tegutsemise tegevusloa väljastamise eest tasutakse järgmiselt:

- 1) praksise või kiirabipraksise pidamine – 1000 krooni iga taotletava praksise eest;***
- 2) haigla tegutsemine – 5000 krooni iga 100 voodikoha eest.***

(3¹⁰) Praksise pidamise, kiirabipraksise pidamise ja haigla tegutsemise uue tegevusloa väljastamise eest tasutakse järgmiselt:

- 1) praksise või kiirabipraksise pidamine – 200 krooni iga lisanduva praksise eest;***
- 2) haigla tegutsemine – 1000 krooni iga lisanduva 100 voodikoha eest.”***

§ 66. Eesti NSV tervishoiuseaduse kehtetuks tunnistamine

Eesti NSV tervishoiuseadus (ENSV Teataja 1971, 29, 326 ja lisa; 1974, 37, 369; 1980, 18, 315; 1984, 24, 292; 1985, 37, 579; 1986, 11, 143; 1988, 6, 68; RT I 1995, 57, 978; 1997, 16, 260) tunnistatakse kehtetuks.

§ 67. Tervishoiukorralduse seaduse kehtetuks tunnistamine

(1) Tervishoiukorralduse seadus (RT I 1994, 10, 133; 1995, 57, 978; 1997, 86, 1462; 1999, 18, 305; 23, 351) tunnistatakse kehtetuks.

(2) Kehtetuks tunnistatava tervishoiukorralduse seaduse alusel kehtestatud õigusaktid tuleb viia vastavusse käesoleva seadusega ühe aasta jooksul, arvates seaduse jõustumisest.

§ 68. Seaduse jõustumine

Seadus jõustub 1. jaanuaril 2001.